

Якщо вам вдалося звільнитися за все, повідомте групі по боротьбі з тероризмом якомога більше інформації:

- число терористів;
- в якій частині приміщення вони знаходяться;
- їх озброєння, кількість заручників;
- моральний і фізичний стан терористів;
- особливості поведінки терористів (агресія, дія наркотиків, алкоголю);
- хто ватажок групи, їх неформальні прізвища.

Під час дій групи захвату не можна бігти, падати в обійми визволителям або стояти в той час, коли прозвучала команда «Всім лягти на підлогу!». Не вибігайте з приміщення (літака, автобуса), поки не прозвучить наказ, не метушіться. При звільненні виходьте як можна швидше, не гайте час на пошуки речей, адже приміщення може бути замінованим.

Щоб полегшити повернення людей до нормального життя, їх родичам рекомендується:

- не робіть вигляд, що нічого не сталося і не докучайте розпитуваннями;
- не намагайтесь швидко переключити увагу потерпілого на щось інше;
- не заважайте людині «виговоритися»;
- не зупиняйте її, навіть якщо вона знову і знову розповідає свою історію по черзі всім членам сім'ї і знайомим;
- заохочуйте їх до вираження почуттів.

Як виявити терориста?

Терористи, як правило, діють приховано, намагаючись не потрапляти на очі правоохоронним органам та простим громадянам. Натомість зверніть увагу на

- осіб, які вдягнені не по сезону, з великими сумками або баулами;
- залишені на довгий час без нагляду автомобілі, які розташовані поблизу людних місць;
- невеликі групи агресивно налаштованих людей;
- підозрілій найм квартир, підвалів, щідсобних приміщень, складів, навколо яких спостерігається дивна активність;
- підозрілі телефонні розмови.

Корисні телефони:

0-800-501-482 - гаряча лінія СБУ

(044)-255-84-35 - об'єднаний центр звільнення заручників

700-16-61 - чергова частина УСБУ в Харківській області

700-34-50 - телефон довіри УСБУ в Харківській області

705-93-33 - телефон довіри ГУНП в Харківській області

Харківська обласна державна адміністрація

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗУПИНИМОСТЬ ТЕРОРИЗМУ РАЗОМ

За даними Генеральної прокуратури України протягом 2015-2016 років

Україні зафіксовано 5082 кримінальних

правопорушень за статтею 25

«Терористичний акт» та було

37 захоплень зареєстровано

Надзвичайні ситуації, породжені терористичними методами, здійснюються злочинцями-одинаками, екстремістськими організаціями, а також спецслужбами ряду держав.

Всі збройні конфлікти, що виникали останніми роками в тому числі на території України супроводжувалися диверсійно-терористичними актами, внаслідок яких страждало мирне населення.

Мета терористичних актів — посіяти паніку, страх серед населення, організувати протести проти політики уряду і правоохоронних органів, завдати економічних збитків державі або приватним фірмам, знищити політичних або економічних супротивників.

Види терористичних актів:

1. Убивства (із застосуванням холодної і вогнепальної зброї, отрути).
2. Вибухи (у дворі, в приміщенні, в транспорті, на стадіоні, інших місцях масового скупчения людей).
3. Захоплення транспортних засобів з пасажирами (літаків, автобусів, автомобілів).
4. Захоплення заручників (викрадання людей).
5. Підпали, погрози по телефону.
6. Отруєння води, продуктів харчування.
7. Акції з використанням зброї масового ураження.

За даними Інституту економіки і миру (The Institute for Economics and Peace) Сіднейського університету, який розраховує Глобальний індекс тероризму (The Global Terrorism Index, GTI) Україна займає 11 місце та є європейською державою, яка найбільше потерпає від терористичних проявів.

Найбільш розповсюдженим проявом тероризму є захоплення заручників.

У більшості випадків захоплення заручників здійснюється шляхом нападу на потерпілого із застосуванням насильства або з погрозою його застосування. За ознаками вчиненого діяння захоплення особи як заручника виражається у формі викрадення людини з послідувачим позбавленням її свободи пересування можливості вільно залишати місце примусового утримання.

Деякі поради для осіб що опинилися в якості заручників:

- Позбавтеся неприємних думок, проаналізуйте ситуацію, подумайте, як знайти вихід із становища;
- уважно обстежте місце, де ви знаходитесь, визначте укриття, за якими можна сховатись під час перестрілки, приділіться до людей, що вас захопили, оцініть їх психологічний стан, озброєння;
- постараїтесь зрозуміти наміри терористів, спробуйте вияснити, налаштовані вони рішуче чи можливий діалог;

- намагайтесь по можливості вийти з них kontakt, розпочати розмову;
- якщо надій на kontakt, на вашу думку, і намагайтесь не відлятись в групі заручників;
- не реагуйте на провокаційну чи зустрічну поведінку;
- не вдавайтесь до дій, що можуть привернути увагу або роздратувати злочинців;
- перш ніж пересунутися з місця чи відійти сумочку, запитуйте дозволу;
- уникайте необдуманих дій, тому що в невдачі можна поставити під загрозу власну безпеку і безпеку інших заручників;
- постараїтесь визначити можливі помічники серед заручників;
- організуйте почергове поспішестя за діями терористів;
- постараїтесь визначити точне чи не точне місце розташування терористів, їх особливі прикмети, прізвища;
- віддайте особисті речі, яких вимагають терористи;
- якщо вдається симулювати симптоми хвороби, з'являється можливість звільнити в результаті переговорів; часто в переговорів терористи звільняють жінок, літніх і хворих людей.

Якщо ви потрапили до лього числа повинні прикладти максимум зусиль, допомогти звільнити заручників, які залишилися в полоні;

- при стрілянині лягайте на щелюгу, скрізь яку можна сховатись за сидінням меблі, але нікуда не відходьте; у подібній ситуації місце біля служать кращою схованкою, ніж місце проходів;

Якщо у вашого близького є ознаки ПТСР, піклуйтесь про нього і підтримуйте. Вам буде складно зрозуміти, чому він замкнувся в собі чи став «байдужим». Іноді його поведінка буде нестабільною, непередбачуваною.

Деякі поради щодо Вашої поведінки

- Будьте терплячими і намагайтесь зрозуміти близьку людину. Наберіться терпіння. Людині з посттравматичним стресовим розладом, можливо, буде потрібно говорити про травматичну подію знову і знову. Це частина процесу її видужання. Слухайте її ще і ще раз – скільки вона потребуватиме, кажіть їй про свою любов, підтримку, про свою віру в її сили,
- Намагайтесь поступово скеровувати її думки на позитивне майбутнє: улюблені заняття, відпочинок, життєві успіхи, надійні стосунки. Не кажіть їй: «Візьми себе в руки», «Забудь про це», «Не згадуй більше!». Але не треба і «залипати» в журі чи підтримувати позицію жертви. Минуле повинно стати досвідом і залишитися в минулому.
- Не сприймайте симптоми ПТСР близької людини – емоційне заціплення і гнів – на свій рахунок. Якщо Ваша рідна людина здається відчуженою, дратівливою, пам'ятайте, що це не має відношення до Вас чи Ваших стосунків.
- Якщо людина не йде на розмову про травмуючу подію, не тисніть на неї. Їй неймовірно складно говорити про це. Але дайте зрозуміти, що якщо людина захоче поговорити, Ви готові її вислухати.

Рекомендації щодо поведінки співробітників екстремального профілю діяльності з постраждалим населенням

1. Якщо Ви перебуваєте поруч із людиною, що одержала психічну травму в результаті впливу екстремальних факторів (при терористичному акті, аварії, втраті близьких і т. ін.) не втрачайте самовладання.
2. Поведінка постраждалого не повинна Вас лякати, дратувати або дивувати. Його стан, вчинки, емоції – це нормальні реакції на ненормальні обставини. Подбайте про свою психологічну безпеку.
3. Не надавайте психологічну допомогу в тому випадку, якщо Ви цього не хочете (неприємно або інші причини). Знайдіть того, хто може це зробити. Дотримуйтесь принципу «Не напкодь»!
4. Не робіть того, у користі чого Ви не впевнені. В такому випадку обмежтеся лише співчуттям і якнайшвидше звернетесь по допомогу до фахівця (психотерапевта, психіатра, психолога).

Харківська обласна державна адміністрація
Харківський національний університет
внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА

постраждалим від терористичних загроз та інших надзвичайних ситуацій

Центр соціально-психологічної адаптації, вул. Гоголя 11,
098 523 37 62

БФ «Карітас Харків». Психологічна допомога.
050-325-20-65, 050-994-10-07

Стихійні лиха, катастрофи, тероризм, їх трагічні наслідки визивають у людей велику емоційну збудженість, потребують високої морально-психологічної стійкості, витримки і рішучості.

Екстремальні ситуації викликають у людей сильний стрес, призводять до значної первової напруги, порушують рівновагу в організмі, негативно позначаються на здоров'ї в цілому - не тільки фізичному, але і психічному.

Психологічні наслідки стресових ситуацій:

Нервове трептіння

i Після екстремальної ситуації з'являється неконтрольоване нервове трептіння. Так організм «скидає напругу». Якщо цю реакцію зупинити, то напруга залишиться усередині в тілі, і викличе м'язові болі і може привести до розвитку серйозних захворювань як гіпертонія, виразка.

Потрібно підсилити трептіння. Візьміть потерпілого за плечі й сильно, різко потягніть протягом 10-15 секунд. Продовжуйте розмовляти з ним, інакше він може сприйняти Ваші дії як напад. Після завершення реакції необхідно дати потерпілому можливість відпочити, бажано укласти його спати.

Не можна: 1) Обійтися потерпілого або притискати його до себе. 2) Укривати постраждалого чимсь теплим. 3) Заспокоювати потерпілого, говорить, щоб він взяв себе в руки

Апатія

i Апатія може виникнути в ситуації, коли людина терпить серйозну невдачу, коли не вдалося когось урятувати. Поговоріть з потерпілим. Задайте йому кілька простих питань виходячи з того, знаком він Вам чи ні. «Як тебе звуть?», «Як ти себе почував?», «Хочеш їсти?» і т.п.

Проводіть потерпілого до місця відпочинку, допоможіть зручно власнуватися. Якщо немає можливості відпочинти (подія на вулиці, у суспільному транспорті й т.п.), то більше говоріть з ним, утягуючи його в будь-яку спільну діяльність.

Плач

i Пам'ятайте, не відбувається емоційної розрядки, полегшення, якщо людина стримує слези. Не залишайте постраждалого одного, будьте з ним поруч. Встановіте фізичний контакт із постраждалим (візьміть його за руку, покладіть свою руку йому на плече або спину).

Застосуйте прийоми «активного слухання» (вони допоможуть потерпілому виплеснути своє горе): 1) періодично вимовляєте «ага», «стак», киваючи головою, тобто підтверджуйте, що слухаєте й співчуваєте; 2) повторюйте за постраждалим уривки фраз, у яких він виражає почуття; говоріть про свої почуття.

Не намагайтесь заспокоїти потерпілого. Дайте йому можливість виплакатися й виговоритися, «виплеснути із себе горе, страх, образу». Не задавайте питань, не давайте рад. Пам'ятайте, ваше завдання - вислухати.

Марення і галюцинації

До прибуття фахівців, стежте за тим, щоб потерпілій не наскодив собі й навколошнім. Переведіть потерпілого у відокремлене місце, не залишайте його одною.

Говоріть з постраждалим спокійним голосом. Погоджуйтесь з ним, не намагайтесь його в чомусь переконати адже в такій ситуації це зробити майже неможливо.

Дуже часто психологічні наслідки травматичного стресу в крайньому своему прояві виражаються в посттравматичному стресовому розладі (ПТСР), що виникає як затяжна або відрочена реакція на ситуації, пов'язані з серйозною загрозою для життя чи здоров'я.

Ознаки посттравматичного синдрому:

- Розлади сну та апетиту;
- Порушення контакту з потребами, ви не пам'ятаєте, корда востаннє їли, спали, не помічаєте травм, холоду, бруду;
- Відчуття напруги, тривоги;
- Флеши-бекл (картинки пережитого, «спалахують» у свідомості);
- Дратівливість, неможливість справитись з найменшими труднощами, незгоди;
- Напади провини, постійна прокрутка в голові варіантів, що можна було б зробити, щоб врятувати загиблих;
- Гострі, важко контролювані напади гніву чи розpacу;
- Отутіння, апатія, депресія, небажання жити.